

UCHWAŁA Nr 8/VIII/2010

Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych

z dnia 28 grudnia 2010 r.

w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

Na podstawie § 59a Regulaminu działalności samorządu radców prawnych i jego organów stanowiącego załącznik do uchwały Nr 34/VII/2008 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 26 września 2008 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu działalności samorządu radców prawnych i jego organów oraz § 2 uchwały Nr 9/2010 IX Krajowego Zjazdu Radów Prawnych z dnia 6 listopada 2010 r. zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, uchwała się, co następuje:

§ 1.

Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych ogłasza w załączniku do niniejszej uchwały tekst jednolity Kodeksu Etyki Radcy Prawnego uwzględniający zmiany wprowadzone uchwałą Nr 9/2010 IX Krajowego Zjazdu Radów Prawnych z dnia 6 listopada 2010 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Włodzimierz Chróścik

Wiceprezes
Krajowej Rady Radców Prawnych

Dariusz Sałajewski

KODEKS ETYKI RADCY PRAWNEGO

PREAMBUŁA

Istnienie zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego oraz ukształtowane w toku jego wykonywania ideały i obowiązki etyczne są jedną z gwarancji realizowania zawartej w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zasady demokratycznego państwa prawnego.

W Rzeczypospolitej Polskiej radca prawny pełniąc szczególną rolę służy interesom sprawiedliwości a także podmiotom, które powierzyły mu dochodzenie i ochronę swojej wolności i praw. Jego obowiązki polegają na sumiennym wykonywaniu zawodu a także przestrzeganiu zasad moralnych i etycznych.

Wykonywanie zawodu nakłada na radcę prawnego obowiązki o charakterze prawnym i etycznym wobec:

- klienta;
- sądów oraz innych organów, przed którymi radca prawny broni praw klienta lub występuje w jego imieniu;
- innych radców prawnych i ich samorządu;
- społeczeństwa, dla którego istnienie wolnego i niezależnego zawodu związanego z poszanowaniem dla zasad ustanowionych przez jego przedstawicieli jest podstawowym środkiem ochrony praw człowieka.

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1.

Radca prawny obowiązany jest kierować się przepisami prawa, postanowieniami zawartymi w niniejszym kodeksie oraz w uchwałach organów samorządu.

Art. 2.

Zawarte w niniejszym kodeksie zasady etyki zawodowej mają na celu zapewnienie właściwego wypełniania przez radcę prawnego funkcji uznanej za niezbędną w demokratycznym państwie prawnym.

Art. 3.

Zasady etyki zawodowej obowiązują radców prawnych, prawników zagranicznych wpisanych na listę radców prawnych oraz odpowiednio aplikantów radcowskich.

Art. 4.

1. Nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego stanowi podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej.
2. Radca prawny oraz aplikant radcowski nie mogą być pociągnięci do odpowiedzialności dyscyplinarnej za czyn popełniony przed wpisaniem go na listę radców prawnych lub aplikantów radcowskich.

Art. 5.

Radca prawny wpisany także na listę adwokatów, przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego zobowiązany jest używać wyłącznie tytułu zawodowego – radca prawny.

Art. 6.

1. Radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.
2. Radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, a także w działalności publicznej i w życiu prywatnym.

ROZDZIAŁ II PODSTAWOWE WARTOŚCI ZAWODU RADCY PRAWNEGO

Art. 7.

Niezależność radcy prawnego jest gwarancją ochrony praw i wolności obywatela i sprawowania wymiaru sprawiedliwości, co oznacza, że radca prawny musi być wolny od wszelkich wpływów a szczególnie tych, które mogą wynikać z jego osobistych interesów czy nacisków zewnętrznych, ograniczeń, nakłaniania, gróźb ingerencji bezpośredniej lub pośredniej z jakiegokolwiek strony lub z jakiegokolwiek powodu.

Art. 8.

Unikanie konfliktu interesów jest jednym z podstawowych obowiązków radcy prawnego wobec klientów.

Art. 9.

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej w stosunku do wszelkich informacji uzyskanych od klienta w związku ze świadczeniem pomocy prawnej jest podstawą zaufania klienta do radcy prawnego i właściwego świadczenia usług prawnych. Zachowanie tajemnicy zawodowej stanowi istotę gwarancji wolności jednostki oraz prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

Art. 10.

Pomoc prawna świadczona przez radcę prawnego nie może mieć na celu ułatwienia popełnienia przestępstwa, przyczyniania się do tzw. prania brudnych pieniędzy, ani umożliwiania uniknięcia odpowiedzialności karnej za czyn, który miałby zostać dokonany w przyszłości.

ROZDZIAŁ III ZASADY WYKONYWANIA ZAWODU RADCY PRAWNEGO

Tytuł 1 – Niezależność

Art. 11.

1. Radca prawny obowiązany jest przy wykonywaniu obowiązków zawodowych chronić swą niezależność.
2. Radca prawny, wykonując zawód, obowiązany jest zawsze kierować się prawem. Żadne okoliczności pozaprawne, nie mające bezpośredniego związku z obiektywnie ocenionym stanem faktycznym sprawy, albo wyrażone przez kogokolwiek polecenia, czy wskazówki, nie zwalniają radcy prawnego z obowiązku rzetelnego i uczciwego wykonywania czynności zawodowych.
3. Od radcy prawnego wymaga się nieulegania wpływom – zwłaszcza tym, które mogą wynikać z jego osobistych interesów lub nacisków z zewnątrz. Radca prawny powinien unikać wszelkich ograniczeń własnej niezależności i nie może odstępować od zasad etyki w celu spełnienia oczekiwań klienta, sądu lub osób trzecich.

Tytuł 2 — Tajemnica zawodowa

Art. 12.

1. Do istoty zawodu radcy prawnego należy uzyskiwanie od klienta w zaufaniu informacji, których klient nie ujawniłby nikomu. Radca prawny zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszystkiego, o czym dowiedział się w związku z wykonywaniem czynności zawodowych.
2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o której mowa w ust. 1, obejmuje wszystkie uzyskane przez radcę prawnego informacje, niezależnie od ich formy lub sposobu ich utrwalenia.
3. Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej obejmuje nie tylko zakaz ujawnienia informacji, lecz także skorzystania z nich w interesie własnym, bądź osoby trzeciej.
4. Radca prawny obowiązany jest zachować w tajemnicy, także wobec sądu i innych organów orzekających w sprawie, przebieg i treść pertraktacji ugodowych.

Art. 13.

Radca prawny współpracujący przy wykonywaniu zawodu z innymi osobami obowiązany jest wymagać od tych osób zachowania tajemnicy na zasadach obowiązujących jego samego i wyraźnie je do tego zobowiązać.

Art. 14.

Radca prawny obowiązany jest zabezpieczyć najlepiej jak to możliwe, przed niepowołanym ujawnieniem, informacje o których mowa w art. 9 i art. 12 ust 1. Wykorzystanie środków przekazu nie gwarantujących zachowania poufności w przekazaniu informacji objętych tajemnicą zawodową wymaga uprzedniego powiadomienia o tym klienta.

Art. 15.

Obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej jest nieograniczony w czasie i trwa także po ustaniu stosunku prawnego, na podstawie którego radca prawny świadczył pomoc prawną.

Art. 16.

Radca prawny nie może wykonywać czynności zawodowych na rzecz jakiegokolwiek podmiotu, o ile groziłoby to naruszeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej.

Art. 17.

Radca prawny nie może zgłaszać dowodu z przesłuchania innego radcy prawnego albo adwokata w charakterze świadka na okoliczności znane im w związku z wykonywaniem zawodu.

Art. 18.

Radca prawny obowiązany jest żądać udziału przedstawiciela samorządu radców prawnych w przeszukaniu, w wyniku którego mogłoby dojść do ujawnienia tajemnicy zawodowej radcy prawnego.

Tytuł 3 — Zajęcia niedopuszczalne. Konflikt interesów

Art. 19.

Radca prawny nie może brać udziału ani w jakikolwiek sposób uczestniczyć w czynnościach, które uwłaczałyby godności zawodu lub podważały do niego zaufanie.

Art. 20.

1. Radca prawny nie może reprezentować, ani w żaden sposób brać udziału w tej samej sprawie w imieniu więcej niż jednego klienta, jeśli zachodzi konflikt interesów, a jeżeli konflikt interesów ujawni się w toku sprawy obowiązany jest niezwłocznie się z niej wyłączyć.

2. Zakaz powyższy dotyczy także dalszego pełnomocnictwa.

Art. 21.

Konflikt interesów ma miejsce, gdy radca prawny:

a) zobowiązany jest do działania w interesie dwóch lub większej liczby klientów w zakresie tych samych lub związanych ze sobą spraw a obowiązki te stoją ze sobą w sprzeczności lub istnieje znaczne ryzyko, iż mogłyby one stać ze sobą w sprzeczności,

b) ma obowiązek działania w interesie klienta w danej sprawie a obowiązek ten stoi w sprzeczności lub istnieje znaczne ryzyko, iż mógłby stać w sprzeczności z interesem radcy prawnego w danej sprawie lub z nią związanej.

Art. 22.

1. Radca prawny nie może prowadzić sprawy ani udzielić w jakiegokolwiek formie pomocy prawnej, jeżeli:

a) udzielił wcześniej stronie przeciwnej pomocy prawnej w tej sprawie, albo w sprawie z nią związanej;

b) brał udział w sprawie jako przedstawiciel organów władzy publicznej lub instytucji prawa publicznego;

c) jest osobiście lub materialnie zainteresowany w wyniku sprawy, chyba że jest w sprawie stroną, sprawa dotyczy członka jego rodziny, osoby mu bliskiej lub roszczenie jest wspólne dla niego i jego klienta;

d) był albo pozostaje w bliskich stosunkach z przeciwnikiem swojego mocodawcy lub osobą zainteresowaną w niekorzystnym dla niego rozstrzygnięciu sprawy;

e) sprawa dotyczy radcy prawnego lub adwokata świadczącego pomoc prawną w tym samym czasie na rzecz tego samego podmiotu;

f) złożył w tej sprawie zeznanie jako świadek lub wystąpił w sprawie jako biegły;

g) pełnomocnikiem strony przeciwnej jest jego małżonek lub inna, bliska mu osoba;

h) brał udział w sprawie lub w sprawie z nią związanej jako arbiter sądu polubownego, członek innych organów rozstrzygających spór lub mediator.

2. Radca prawny ma również obowiązek powstrzymać się od występowania na rzecz nowego klienta, jeśli występuje ryzyko naruszenia zobowiązania do poufności wobec poprzedniego klienta lub, jeśli posiadana przez niego wiedza o sprawach poprzedniego klienta dałaby nowemu klientowi nieuzasadnioną przewagę, w szczególności gdy:

- a) działając jako doradca kilku klientów radca prawny nie może udzielić im pełnej i rzetelnej porady bez ujawniania interesów jednego lub kilku swoich klientów;
 - b) występując jako pełnomocnik kilku klientów radca prawny musiałby przedstawić argumentację lub wnioski różniące się od tych, które przedstawiłby, gdyby reprezentował jednego z tych klientów;
 - c) wiedza posiadana przez radcę prawnego w sprawach innego klienta mogłaby dać jakiegokolwiek korzyści nowemu klientowi;
 - d) radca prawny, za pisemną zgodą klientów, występuje w roli mediatora lub arbitra w sporze między nimi.
3. Zakazy wykonywania czynności zawodowych, o których mowa w ust. 2 nie obowiązują w zakresie w jakim klienci, poinformowani w pełni przez radcę prawnego o problemie, wyrażą zgodę na takie czynności.
4. Obowiązek wyłączenia się ze sprawy i powstrzymania się od czynności spoczywa na radcy prawnym zawsze wtedy, gdy małżonek lub inna osoba bliska mu, albo z jakichkolwiek przyczyn od niego zależna, bierze udział, choćby pośredni, w wydaniu orzeczenia, decyzji, bądź rozstrzygnięciu sprawy.
5. Obowiązek wyłączenia się ze sprawy i powstrzymania się od czynności spoczywający na radcy prawnym, dotyczy także radców prawnych, z którymi radca prawny, w czasie prowadzenia danej sprawy, świadczył pomoc prawną wspólnie w zespole radców prawnych albo spółce lub kancelarii, choćby nie byli oni zaangażowani w prowadzenie tej sprawy.

Tytuł 4 — Rozwój zawodowy – kształcenie ustawiczne

Art. 23.

1. Obowiązkiem radcy prawnego jest dbałość o rozwój zawodowy poprzez kształcenie ustawiczne.
2. Radca prawny obowiązany jest brać udział w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu.

Tytuł 5 — Informacja o wykonywaniu zawodu i pozyskiwanie klientów

Art. 24.

1. Informowanie o wykonywaniu zawodu oraz działalności z nim związanej jest prawem radcy prawnego.
2. Informowaniem jest inicjowane przez radcę prawnego działanie nie stanowiące propozycji zawarcia umowy z konkretnym klientem, bez względu na formę, treść, technikę i środki.
Informowanie może dotyczyć w szczególności następujących danych:
 - a) imię i nazwisko (wraz ze zdjęciem), życiorys zawodowy, posiadane tytuły i stopnie zawodowe, kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności zawodowe (w tym dodatkowe), znajomości języków obcych, preferowane zakresy praktyki zawodowej;
 - b) logotyp Krajowej Izby Radców Prawnych, formę prawną wykonywania zawodu wraz z oznaczeniem ją indywidualizującym oraz siedzibą i adresem, formę kontaktu (w tym komunikacji elektronicznej), zasady kształtowania wynagrodzenia za świadczone usługi, stałą współpracę z innymi radcami prawnymi, adwokatami, prawnikami zagranicznymi lub ich spółkami, współpracę z rzecznikami patentowymi, doradcami podatkowymi, biegłymi rewidentami, doradcami personalnymi, doradcami finansowymi lub ubezpieczeniowymi, rzeczoznawcami, tłumaczami, wysokość posiadanego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności zawodowych, udzielane gwarancje usługowe;
 - c) inną działalność radcy prawnego.

Art. 25.

Zakazane jest informowanie:

- a) sprzeczne z prawem lub z dobrymi obyczajami;
- b) niezgodne z rzeczywistością lub wprowadzające w błąd;
- c) sprzeczne z godnością zawodu między innymi poprzez wykorzystanie łatwowierności lub przymusowego położenia klientów, nadużycie zaufania, wywieranie presji, narzucanie się, naruszanie miru domowego klienta;
- d) istotnie ograniczające klientowi swobodę wyboru poprzez udzielenie nierzetelnych obietnic lub gwarancji;
- e) o radcy prawnym lub jego działalności zawodowej przy okazji występowania w środkach masowego przekazu, wykraczające poza niezbędną i rzeczową potrzebę informacji;
- f) o wykazach (listach) klientów, którzy nie wyrazili na to zgody;
- g) dotyczące uczestniczenia w rankingach prawniczych i informowanie o zajętych w nich miejscach, jeżeli nie są one prowadzone zgodnie z zasadami ustalonymi uchwałą właściwego organu samorządu radców prawnych;
- h) dotyczące sponsorowania, jeżeli działalność sponsorska nie jest prowadzona zgodnie z uchwałą właściwego organu samorządu.

Art. 26.

1. Pozyskiwaniem klientów jest – bez względu na formę, treść, technikę i środki – jakiegokolwiek działanie będące bezpośrednią propozycją zawarcia umowy z konkretnym klientem (pozyskanie zlecenia).
2. Radca prawny niezależnie od formy wykonywania zawodu może pozyskiwać klientów w sposób zgodny z prawem, dobrymi obyczajami i godnością zawodową, w szczególności nie naruszając zasad wskazanych w art. 25 niniejszego kodeksu, ani też nie korzystając z odpłatnego pośrednictwa.

Tytuł 7 – Inne zasady

Art. 27.

1. Radca prawny nie podejmuje się prowadzenia sprawy, jeśli nie posiada specjalistycznej wiedzy lub doświadczenia odpowiedniego do prowadzenia danej sprawy. Może jednakże podjąć się prowadzenia sprawy, jeżeli zapewni sobie współpracę radcy prawnego lub adwokata o stosownej wiedzy lub doświadczeniu.
2. Radca prawny w uzasadnionych przypadkach powinien poinformować o możliwości podjęcia próby ugodowej lub skierowania sprawy do mediacji, jeżeli odpowiada to interesowi klienta; radca prawny winien dołożyć wszelkich starań, aby pomóc stronom sporu w osiągnięciu porozumienia bez wszczynania postępowania sądowego lub innego o podobnym charakterze. Jeżeli zaś mimo wszystko do niego dojdzie, powinien zachęcać strony do ugodowego rozwiązania sporu – jeżeli jest to zgodne z interesem jego klienta.
3. Negatywne nastawienie klienta do strony przeciwnej nie powinno mieć wpływu na postawę radcy prawnego. Kształtując swoje zachowanie w stosunku do tej strony powinien on postępować w zgodzie z ogólnymi standardami etyki zawodowej. Powinien też starać się przeciwdziałać zaostrzeniu konfliktu oraz działać na rzecz pojednawczego rozwiązania sporu przez taktowne i wyzbyte uprzedzeń podejście do strony przeciwnej.
4. Radca prawny obowiązany jest posiadać ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu, w zakresie uzasadnionym charakterem świadczonej pomocy prawnej i ponoszonym ryzykiem.
5. Radca prawny świadczący usługi za granicą obowiązany jest uzyskać wymagane